

— deri har de ærede Medlemmer, der talte for Venstre og for Socialdemokratiet, Ret — at skulle paalægge Befolkningen store nye Byrder i Form af Skatter. Men denne Nødvendighed foreligger jo klart, og det ærede Medlem (Bramsnæs), som talte for Socialdemokratiet, har ganske Ret, naar han henviste til, at der var indkrævet og modtaget en Vare, som skulde betales. Det er en selysagt Ting, at Skattelovene med logisk Konsekvens maatte følge Lønningsreformen.

Hvad nu selve de forelagte Skattelovforslag angaar, ja, saa er det et ganske anseligt Bundt, den højtærede Finansminister her præsenterer for det høje Lands-ting, og det er ikke udtømt hermed. Vi har i dette Øjeblik ikke til Behandling Forslagene om Takstforhøjelser for henholdsvis Statsbanerne og Postvæsenet, men de kommer maaske allerede senere paa Dagen. Hvad Karakteren af de foreliggende Lovforslag angaar, saa møder de i dette høje Ting — og saaledes har de set ud fra Fødselen, maa jeg maaske sige — med Kompromissets Stempel paa sig. Det er ikke et enkelt Partis Principper, som er lagte til Grund for denne Beskatning, men den højtærede Finansminister har paa Forhaand taget Hensyn til de politiske Forhold, saaledes som de nu en Gang ligger her i Rigsdagen. Enhver ved, at det Parti, jeg tilhører, ønsker at følge den direkte Beskatnings Vej i en saa stor Udstrækning, som det er sagligt og politisk muligt, men ingen kan være blind for, at de Forhold, vi i Øjeblikket lever under, ikke egner sig til en vidtgaende eller vidtstvævende Drøftelse af de principielle Standpunkter, som vi maatte have i Skattesagen. Det ærede Medlem (Dalsgaard), som talte for Venstre, raillerede muntert over, at det i Folketinget var blevet fremført, at man sandsynligvis i en nær Fremtid vilde komme til at beskæftige sig med Skattespørgsmaal og da vilde kunne beskæftige sig med dem ud fra rene principielle Standpunkter. Ja, til Trods for, at det ærede Medlem syntes at gøre sig munter over dette, vil jeg dog sige, at jeg for mit Vedkommende ganske deler denne Opfattelse. Jeg haaber, at den Tid ikke ligger saa uendelig fjernt, da man vil være i Stand til at drøfte Skattespørgsmaal ud fra de principielle Standpunkter, som nu en Gang er vore, og jeg haaber ogsaa, at der vil naaes et praktisk Resultat paa Grundlag af disse Standpunkter. Men saaledes ligger Forholdene ikke i Øjeblikket. Vi befinder os, om jeg saa maa sige, i en Tvangssituation, og

derfor vilde det være ganske formaalsløst og hensigtsløst at beskæftige sig vidtstvævende med principielle Standpunkter med Hensyn til Skattespørgsmaal. Men rent bortset derfra kan jeg ikke undlade ved en Lejlighed som denne at sige, at de her foreliggende Lovforslag alligevel i nogen Grad tilfredsstiller mig. De gør det af den Grund, at langt den overvejende Del af Beskatningen er lagt som direkte Beskatning. For saa vidt er der i Virkeligheden foregaaet, om jeg saa maa sige, et Systemskifte i vor Skattepolitik, medens den nuværende højtærede Finansminister har haft Ledelsen af vort Skattevæsen. Forud for Krigen havde vi for en overvejende Del baseret Statens Virke paa den indirekte Beskatning, idet ca. $\frac{2}{3}$ af Skatterne var indirekte, medens Forholdet nu ligger saaledes, at ca. $\frac{3}{4}$ er lignet som direkte Beskatning. Derfor forekommer det mig, at selv om der kan være et og andet at indvende imod de foreslaaede Skatter, er det ganske minimalt i Forhold til den Fordel, som ligger i, at man er kommet saa vidt med Hensyn til den direkte Beskatning. Jeg for mit Vedkommende haaber, at dette Forhold mellem direkte og indirekte Beskatning vil kunne opretholdes ogsaa under mere normale Forhold, end vi lever under i Øjeblikket, og ikke alene opretholdes, men maaske udvikles videre.

Jeg skal i øvrigt lige saa lidt som andre ærede Medlemmer komme ind paa en Omtale af alle de Lovforslag, som her foreligger til Behandling, saa meget mindre som der af det ærede Medlem, der talte paa de Konservatives Vegne, er udtalt Ønske om deres Henviisning til et Udvalg. Hvad Ejendomsskyldbeskatningen angaar, synes man fra forskellige Sider og ganske særlig fra Venstres og konservativ Side at nære visse Betæneligheder ved en Forlængelse. Jeg vil gerne for mit Vedkommende sige, at jeg haaber, at den Ejendomsskyld, som vi har i dette Øjeblik, hurtigst muligt maa forsvinde for at give Plads for en virkelig rationel Grundværdibeskatning. Jeg tror, det er den Vej, vi skal ud. Jeg tror, at det, naar der er Tale om Grundbeskatning, er det eneste rigtige, at man gaar til en rationel Grundværdibeskatning, ikke alene fordi det forekommer mig, at Ejendomsskyldskatten er i høj Grad irrationel, men ogsaa fordi jeg tror, at en saadan Grundværdibeskatning vilde virke meget heldigt paa mange andre Maader. Naar man saavel fra Venstres som fra konservativ Side tog et vist Forbehold